

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
ZAGREB

6. St-719/17-74

136

Republika Hrvatska
TRGOVAČKI SUD U SPLITU PZ-2848/2018-2
STALNA SLUŽBA U DUBROVNIKU
IZ RUKE DUBROVNIK Prako pošte

22-05-2018

Predano za poštu obično prep. dne 20
POŠTA ZAGREB 10000 5527
Broj primjerka 3 priloga
Taksirano KN POTPIS

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Mladena Šimundića, predsjednika vijeća, Dubravke Matas, suca izvjestitelja i Lenke Čorić, članice vijeća, u stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom ADRIATIC VIGANJ j.d.o.o., turistička agencija u stečaju, Viganj, Viganj 67, OIB 57828500469, odlučujući o žalbi stečajnog vjerovnika REPUBLIKA HRVATSKA, Ministarstvo financija, Porezna uprava, Zagreb, Područni ured Dalmacija, OIB 18683136487, kojeg zastupa Županijsko državno odvjetništvo u Dubrovniku, protiv rješenja Trgovačkog suda u Splitu, Stalne službe u Dubrovniku poslovni broj St-719/2017-61 od 17. travnja 2018., u sjednici vijeća održanoj 8. svibnja 2018.

riješio je

I. Djelomično se odbija žalba stečajnog vjerovnika Republika Hrvatska, Ministarstvo financija, Porezna uprava, Zagreb, Područni ured Dalmacija, OIB 18683136487, kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Splitu, Stalne službe u Dubrovniku poslovni broj St-719/2017-61 od 17. travnja 2018. u točki I.1. i dijelu točke IV.1. izreke.

II. Djelomično se uvažava žalba stečajnog vjerovnika Republika Hrvatska, Ministarstvo financija, Porezna uprava, Zagreb, Područni ured Dalmacija, OIB 18683136487, i ukida rješenje Trgovačkog suda u Splitu, Stalne službe u Dubrovniku poslovni broj St-719/2017-61 od 17. travnja 2018. u točki III. i dijelu točke IV.2. izreke te predmet u tom dijelu vraća na ponovan postupak.

Obrazloženje

Rješenjem Trgovačkog suda u Splitu, Stalne službe u Dubrovniku označenim u izreci je riješeno :

„I. Oспорava se tražbina vjerovnika I. (prvog) višeg isplatnog reda:
1. REPUBLIKA HRVATSKA, Ministarstvo financija, Porezna uprava, Zagreb, Područni ured Dalmacija, OIB: 18683136487, u iznosu 2.671,84 kune.

II. Utvrđuje se osnovana tražbina vjerovnika, II. (drugog) višeg isplatnog reda:
1. REPUBLIKA HRVATSKA, Ministarstvo financija, Porezna uprava, Područni ured Dalmacija, OIB: 18683136487, u iznosu 9.934,92 kuna,
2. KONZUM d.d., Zagreb, OIB: 29955634590, u iznosu 18.576,93 kuna,
3. LEDO d.d., Zagreb, OIB: 87955947581, u iznosu 3.463,68 kuna,
4. FINANCIJSKA AGENICIJA, Zagreb, OIB: 85821130368, u iznosu 1.919,01 kuna,

5. ZAGREBAČKI HOLDING d.o.o., Zagreb, OIB: 85584865987, u iznosu 1.555,87 kuna.

III. Oспорава se tražbina vjerovnika II. (drugog) višeg isplatnog reda:

1. REPUBLIKA HRVATSKA, Ministarstvo financija, Porezna uprava, Područni ured Dalmacija, OIB: 18683136487, u iznosu 8.211,90 kuna.

IV. Upućuje vjerovnik za osporenu tražbinu iz točke I. i III. ovog rješenja i to:

1. REPUBLIKA HRVATSKA, Ministarstvo financija, Porezna uprava, Područni ured Dalmacija, OIB: 18683136487, u iznosu 2.671,84 kuna

2. REPUBLIKA HRVATSKA, Ministarstvo financija, Porezna uprava, Zagreb, Područni ured Dalmacija, OIB: 18683136487, u iznosu 8.211,90 kuna
u roku od 8 dana od pravomoćnosti ovog rješenja pokrenuti postupak radi utvrđenja osporene tražbine, jer će se inače smatrati da je odustao od prava na vođenje parnice.“

Protiv tog rješenja u točkama I., III. i IV. izreke žalbu je podnijela Republika Hrvatska zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava, navodeći kako je točkom II.1. pogrešno utvrđen iznos tražbine od 9.934,92 kn umjesto prijavljenog iznosa od 10.036,82 kn. U odnosu na osporenu tražbinu od 2.671,84 kn smatra da bi na temelju čl. 138. Zakona o izmjenama i dopunama Stečajnog zakona Ministarstvu financija trebale u prvom višem isplatnom redu biti priznate tražbine s osnove radnog odnosa. Nejasnim nalazi navod o prijavi PDV, jer nije prijavljen PDV nego izvršen prijeboj preplaćenog PDV s dugom na računima dobiti i troškova prisilne naplate prije stečaja, a pogrešnim nalazi zaključak kako nema ovršnu ispravu, jer su sve tražbine prijavljene na temelju ovršnih isprava dostavljenih uz prijavu, osim za članarinu HGK. Predlaže stoga da drugostupanjski sud pobijano rješenje preinači i na parnicu uputi osporavatelja.

Žalba je djelomično osnovana.

Ispitavši pobijano rješenje na temelju odredbe čl. 365. st. 1. i 2. i čl. 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 148/11-pročišćeni tekst i 25/13; dalje: ZPP) u vezi s čl. 10. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15 i 104/17; dalje: SZ), u granicama razloga navedenih u žalbi, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud je utvrdio da pobijano rješenje nije u potpunosti pravilno i zakonito.

Prije svega se napominje kako se navod iz žalbe o pogrešno utvrđenom iznosu žaliteljeve tražbine može smatrati prijedlogom za ispravak rješenja, o kojem je dužan odlučiti prvostupanjski sud. Ako sud pak nije ispitao tražbinu u prijavljenom iznosu tada to moram učiniti i rješenjem odlučiti o preostalom dijelu prijavljene tražbine.

Iz prijave tražbine žalitelja od 23. siječnja 2018. je vidljivo da ne raspolaže ovršnom ispravom za tražbinu osporenu u točki I. pobijanog rješenja u iznosu od 2.671,84 kn. U prijavi, naime, nije označeno da raspolaže ovršnom ispravom niti da ne raspolaže, a dokumenti dostavljeni uz prijavu nisu ovršne isprave po ocjeni ovog suda.

Iz podataka u spisu vidljivo je da je prvostupanjski sud održao ispitno ročište 17. travnja 2018., na kojem su ispitane prijavljene tražbine viših isplatnih redova pa tako i predmetna tražbina. Nadalje je vidljivo da je stečajni upravitelj osporio navedenu tražbinu, kao tražbinu drugog višeg isplatnog reda, uz obrazloženje da se ista odnosi na trošak kaznene prijave te imovinskopravnog zahtjeva u kaznenom postupku koji se osim protiv stečajnog dužnika, kao II. okrivljenog vodi i protiv direktora istog, kao I. okrivljenog, pa troškovi postupka nisu obveza isključivo stečajnog dužnika, a nije donesena niti pravomoćna presuda u tom postupku.

Sud sastavlja tablicu ispitanih tražbina u koju za svaku prijavljenu tražbinu unosi u kojoj je mjeri tražbina utvrđena prema svom iznosu i svom redu, odnosno tko je tražbinu osporio (čl. 264. SZ-a).

Odredbom čl. 265. SZ-a propisano je da sud na temelju tablice ispitanih tražbina donosi rješenje kojim odlučuje u kojem su iznosu i u kojem isplatnom redu utvrđene, odnosno osporene pojedine tražbine. Tim rješenjem sud odlučuje i o upućivanju u parnicu radi utvrđivanja, odnosno osporavanja tražbina.

Odredbom iz čl. 266. st. 1. SZ-a jasno je propisano da u slučaju ako je stečajni upravitelj ili koji od stečajnih vjerovnika osporio tražbinu, sud upućuje u parnicu stečajnog vjerovnika radi utvrđivanja osporene tražbine. S obzirom na to da je stečajni upravitelj stečajnog dužnika na ispitnom ročištu nedvojbeno osporio predmetnu prijavljenu tražbinu u navedenom iznosu, sud je pravilno postupio kada je na temelju citiranih zakonskih odredaba rješenjem utvrdio da je tražbina u tom iznosu osporena. Stečajni vjerovnik ne osporava činjenicu da je stečajni upravitelj na ispitnom ročištu osporio njegovu prijavljenu tražbinu. Ne osporava niti činjenicu da to osporavanje nije na ispitnom ročištu otklonjeno. Stoga je prvostupanjski sud pravilno postupio kada je na temelju citirane zakonske odredbe utvrdio da je tražbina u iznosu i isplatnom redu osporena.

U stečajnom postupku nije moguće raspravljati o opravdanosti razloga osporavanja, bez obzira na njihov temelj i sadržaj. To je moguće samo u parnici koju vjerovnik – upravo s ciljem dokazivanja eventualne neosnovanosti ili nezakonitosti osporavanja – može pokrenuti pred nadležnim sudom prema uputi (i u roku) stečajnog suca. Ovo zato što je stečajni postupak po svojoj prirodi izvanparnični postupak, pa u njemu nije moguće dokazivati ili raspravljati sporne činjenice. Vjerovniku time nije uskraćena pravna zaštita, jer postojanje svoje tražbine i njezinu osnovanost može dokazivati samo u parnici na koju je upućen.

Osporavanje na ispitnom ročištu nije otklonjeno, a vjerovnik tražbinu ne dokazuje ovršnom ispravom.

Slijedom navedenog, žalba je djelomično odbijena kao neosnovana, a pobijano je rješenje potvrđeno u navedenom dijelu (čl. 380. t. 2. ZPP-a).

Glede osporene tražbine u iznosu od 8.211,90 kn točno navodi sud da novčane kazne spadaju u tražbine nižih isplatnog reda (čl. 139. SZ-a) koje u ovom stečajnom postupku vjerovnici nisu još bili pozvani prijaviti. Međutim, to nije razlog za osporavanje tražbine i upućivanje vjerovnika u parnicu, nego odbacivanje prijave tražbine kao nedopuštene u ovoj fazi postupka.

139

34 Pž-2848/2018-2

Stoga je slijedom svega navedenog, a primjenom odredbe čl. 380. t. 3. ZPP-a u vezi s čl. 10. SZ-a uvažena žalba i ukinuto prvostupanjsko rješenje te predmet vraćen na ponovan postupak u kojem će sud odlučiti o dijelu prijavljene tražbine žalitelja u iznosu od 8.211,90 kn sukladno uputi iz ovog rješenja.

Zagreb, 8. svibnja 2018.

Predsjednik vijeća
Mladen Šimundić, v. r.

Za točnost otpravka – ovlašteni službenik
Brankica Curman

B. Curman